Socialstyrelsens nya prognos om ADHD-diagnoser (2026)

Av Janne Larsson 8 juli 2026

Socialstyrelsens senaste prognos* om ADHD-diagnoser är här. Myndigheten vill hemlighålla de exakta uppgifterna till augusti, när man ska offentliggöra dem för regeringen. Men siffrorna kan i stort redan nu avslöjas.

Alla minns väl Socialstyrelsens pressmeddelande från 2023. Vi fick av socialministern, TT, SvD, Aftonbladet, Läkemedelsvärlden, TV4, SVT, och ett stort antal lokaltidningar veta: *Socialstyrelsen uppskattar att andelen med adhd-diagnos kommer att fortsätta öka till 15 procent för pojkar respektive 11 procent för flickor innan utvecklingen planar ut.*

Den så kallade *faktiska förekomsten av ADHD*, fick vi också veta, uppgår till 5 procent.

Ingen ställde den kritiska frågan hur Socialstyrelsen gjort sin *prognos.* Den framlagda utvecklingen – med en exploderande förskrivning av psykofarmaka – var som en ostoppbar naturkraft, utan möjlighet till mänsklig påverkan.

Nu är det dags igen. Uppgifterna finns klara; de lämnas bara inte ut. De ska offentliggöras som del av ett regeringsuppdrag i slutet av augusti och vi ska inte få veta något innan dess.

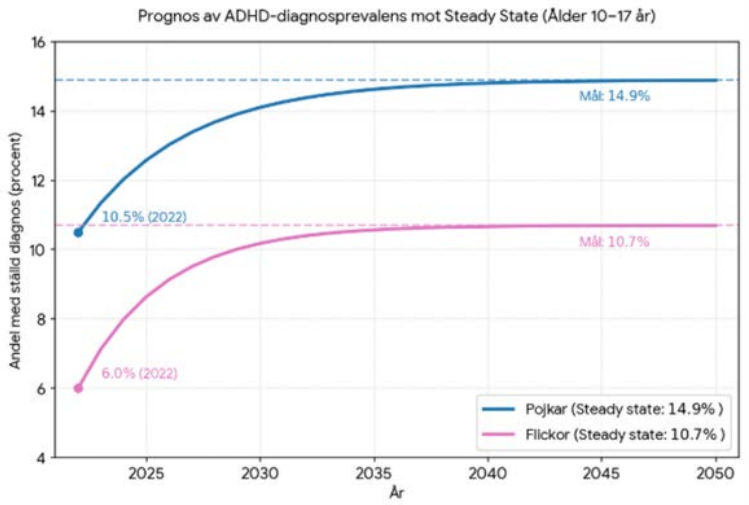
Men nu vet vi ändå.

Innan vi fortsätter, en vädjan till de regeringstjänstemän, politiker och journalister som ska förmedla Socialstyrelsens nya uppgifter i augusti:

Snälla, när Socialstyrelsen kör ut sin prognos den här gången, försök ställa några kritiska frågor och ta inte uppgifterna som någon slags högre kunskap.*

Och snälla, säg inte ”vi vet inte vad som driver utvecklingen”.

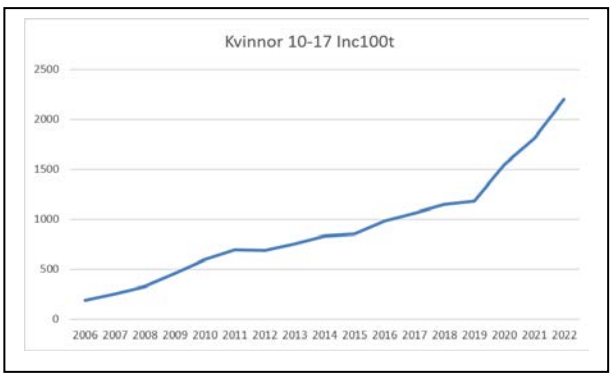
Vi pratar alltså om Socialstyrelsens prognos att 15 procent av pojkarna och 11 procent av flickorna (10-17) kommer att få en ADHD-diagnos. [1] Detta innan, som man säger, kurvan *”planat ut”*, ligger kvar på runt samma nivå. Och denna nivå skulle enligt Socialstyrelsens rapport 2023 nås runt *2035-2040*. Det skulle se ut så här:

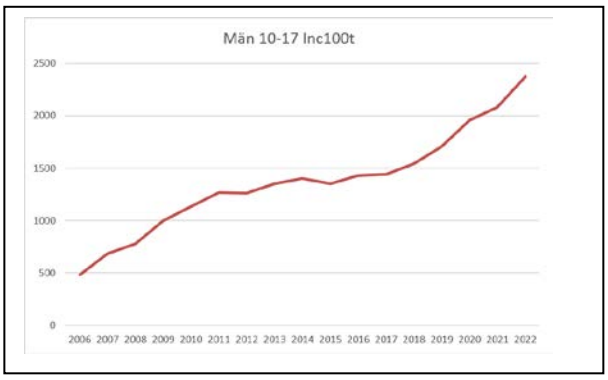

Till den här kurvan hör den helt avgörande, kritiska frågan: Hur kom man fram till det här, om man *samtidigt*, som man gör, berättar att den *faktiska förekomsten av ADHD,* alltså den andel av barnen som – enligt det subjektiva psykiatriska bedömningssystemet – sägs ”ha ADHD”, är 5 procent? Vad *har* då de *övriga* runt 50 000 pojkarna och 30 000 flickorna (skillnaden mellan 14,9 och 5 procent, respektive 11 och 5 procent)?

Vi tittar på Socialstyrelsen *slutmål:* 15 och 11 procent. Och som man också berättar, gäller det *bara* om inflödet (*nya* diagnosticerade fall) är på samma nivå också *efter* 2022. Man räknar alltså på att inflödet i åldersgruppen stabilt kommer att vara **2,4** % *nya* fall bland pojkar och **2,2** % *nya* fall bland flickor, årligen. Den här kurvan gäller alltså *bara* skriver man: ”… *under förutsättning* att de nya fallen planar ut i dag [2022] och varken ökar eller minskar i fortsättningen” (kursivt här). [1] Om de nya fallen fortsätter att öka får vi förstås en än mer explosiv utveckling och ett än högre *slutmål.*

Vi tittar på hur det sett ut fram till 2022 – utvecklingen (per 100 000 i åldersgruppen) sedan 2005. Skulle någon från dessa diagram anta att grafen för åren 2023, 2024, 2025 plötsligt blir *horisontell*, blir kvar på nivån 2,4 % respektive 2,2 %?

Nej, när andelen nya fall fortsatte att öka – som alla som tittar på graferna ovan förstår att de gjorde – blir Socialstyrelsens prognos inaktuell redan året därpå.

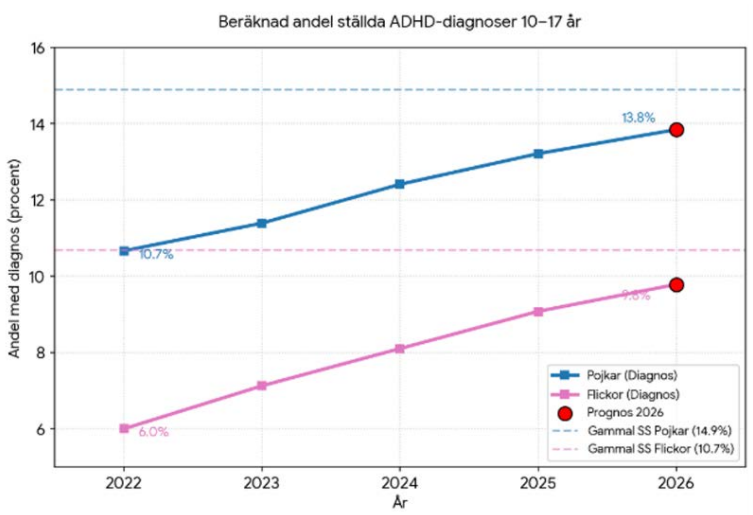
De läckta uppgifterna – vi når nästan upp till taket redan i år!

Socialstyrelsens *slutmål* var alltså att nå 14,9 procent pojkar och 10,7 procent flickor med ADHD *om ett decennium* (2035-2040). Men utifrån de nya uppgifterna kommer taket i princip att vara nått *redan i år – 2026*.

Med den kraftiga ökningen av nya fall efter 2022 ser det ut att ta bara 4 år för kurvorna att stiga upp mot de nivåer som myndigheten till regeringen berättat var det slutgiltiga taket, som skulle nås 2035-2040.

År 2022 uppskattade Socialstyrelsen att **10,7** procent av pojkarna och **6,0** procent av flickorna fått en ADHD-diagnos. Utifrån ökningen i nya fall fram till 2025, kan det nu uppskattas att **13,8** procent av pojkarna och **9,8** procent av flickorna år **2026** har fått diagnosen.

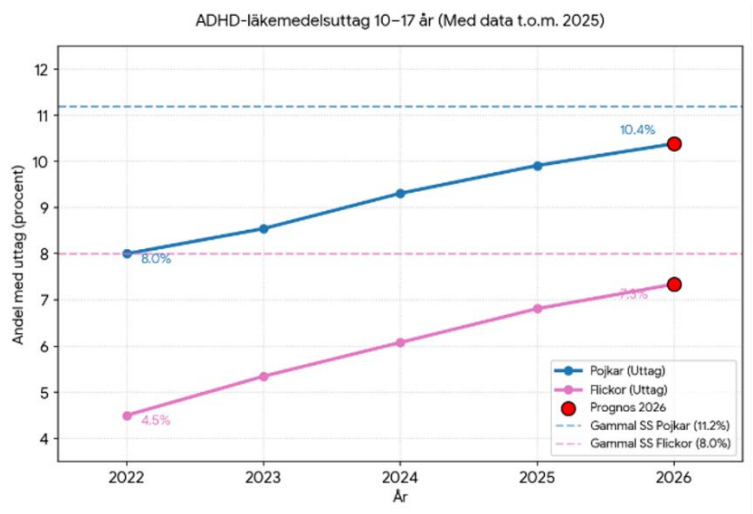
Utvecklingen skulle, utifrån att andelen nya fall 2025 stigit till **2,6** % för pojkar och till **2,4** % för flickor, kunna komma att se ut så här för hela åldersgruppen:

Det här skulle i sin tur innebära att man nått hela **90** procent av taket (14,9 procent pojkar, 10,7 procent flickor) på bara 4 år (där taket var tänkt att nås 2035-2040).

Andelen som behandlas med ADHD-preparat skulle då 2026 stiga till **10,4** procent av pojkarna och **7,3** procent av flickorna (beräknat på att 75 procent av dem som får en diagnos också får ADHD-preparat).

Det här skulle motsvara en ökning på runt 13 000 pojkar (40 000-53000), 14 000 flickor (21 000-35 000) – *på 4 år*. Det skulle se ut så här för hela åldersgruppen:

Vad Socialstyrelsen berättar i augusti?

Socialstyrelsen meddelar då att man ser en fortsatt ökning av diagnosticerade fall, speciellt bland flickor. Att det är svårt att se att ökningen kommer att plana ut på kort sikt. Men att det för pojkar ses en tendens till att ökningen kan komma att mattas av.

Regeringen får alltså nu återigen veta att diagnosticeringen ligger över de förväntade andelarna av förekomst. Socialstyrelsen vet, som vanligt, inte vad som driver utvecklingen i den riktningen, att fler i befolkningen tycks rymmas inom diagnoskriterierna i dag.

Men likaledes, precis som vanligt, får vi veta att det är viktigt att följa utvecklingen och försöka utröna vad som ligger bakom ökningen.

Vi gör en återblick och tittar på vad myndigheten berättat förut

För den som följt vad Socialstyrelsen sagt under åren, är varje ny rapport i området som en enda stor déjà vu-upplevelse. Vi har hört allt förut; också det mest oförståeliga.

Vi kan tänka tillbaka på när Socialstyrelsen 2014 berättade: *”Man kan nog i princip säga att kvoten är fylld”.* Där vi samtidigt fick veta: *”Fem procent av skolpojkarna beräknas ha adhd, drygt fyra procent medicineras”* (Läkemedelsvärlden). Även då planade kurvan ut för pojkarna, fast på en nivå av tänkt faktisk förekomst – *”kvoten är fylld”.* Det höll inte länge.

Eller när Socialstyrelsens utlåtande 2015 förmedlades av media. Hur ska man tänka när man får höra den här analysen om skillnaden i förskrivning av psykostimulantia i olika kommuner: ”*… olika socioekonomiska eller psykosociala faktorer samverkar med biologiska när adhd utvecklas, och att det kan återspeglas i var man bor”.*

Kanske kan begreppet *fars* tillåtas som beskrivning av presentationerna. Här är i alla fall en 10-sidig sammanfattning av vad man sagt under åren:

ADHD-explosionen och farsen på Socialstyrelsen – vad säger de egentligen?
https://jannel.se/ADHDexplosionenOchFarsenPaSocialstyrelsen.pdf

Visst måste man ha viss medkänsla med de journalister som ringt upp Socialstyrelsen genom åren. Det är inte lätt att förstå det här.

Nu är det dags igen. Finns det hopp om några kritiska frågor den här gången? Kan frågorna nu till och med komma att handla om bedräglig marknadsföring, kriminella läkemedelsbolag, köpta psykiatriker och myndigheter som förlorat sitt oberoende – kanske till och med om de allvarliga skadorna.

Socialstyrelsen glömde alla de skadade flickorna

Bakom alla torra statistiska uppgifter finns de unga som skadats av psykofarmakan, som vi fått veta är så ”säker och effektiv”. Regeringen har i januari fått Socialstyrelsens senaste rapport om unga som vårdats för *avsiktlig självskada*. Vad myndigheten *inte* berättade, och inte heller tidigare låtit regeringen veta, var resultaten för exempelvis 2023. Att:

- **1717** (69 %) av de 2470 unga kvinnor (12-19) som tagits in för *öppenvård och slutenvård* av självdestruktivt beteende under 2023, fått antidepressiva *och/eller* ADHD-preparat innan vården (Källa: Socialstyrelsens register);
- **741** (61 %) av de 1213 unga kvinnor (10-19) som tagits in för *slutenvård* av självdestruktivt beteende under samma år, fått antidepressiva *och/eller* ADHD-preparat inom 90 dagar före självskadan (Källa: Folkhälsomyndigheten);
- **680** unga kvinnor (10-19) körts till akuten för *överdoser* av antidepressiva eller ADHD-preparat i självdestruktivt syfte under samma år (Källa: Giftinformationscentralen).
- ”Uppföljningen” var **2** biverkningsrapporter.

Läs i ***Socialstyrelsens rapport om unga kvinnor och avsiktlig självskada – ett tillägg*** https://jannel.se/RapportUngaKvinnorSjalvskadaPsykofarmaka.pdf från den 9 juni 2026.

Janne Larsson
skribent/researcher
janne.olov.larsson@telia.com

[1] Socialstyrelsen. Diagnostik och läkemedelsbehandling vid adhd. Förekomst, trend och könsskillnader, november 2023, https://www.socialstyrelsen.se/contentassets/7cf0e4662040470a8d4db0710b751f83/2023-11-8862.pdf

***** Vi ska inte upphöja Socialstyrelsens enkla uträkning till begreppet *prognos*, hur komplicerad den än låter. Den framlagda utvecklingen är bara en tänkt *vårdkonsumtion, om allt får rulla på som det gjort hittills, med samma påverkan av de krafter som sett till att driva utvecklingen till vad den är idag.*

När vi hör ordet *prognos* tänker vi nog främst på förutsägelser om vädret. Det är *många olika faktorer som vägs in*, historik, många mätningar, mycket avancerad teknik. Det är temperatur, tryck, luftfuktighet, vind, nederbörd, molnbildning, solstrålning. Och man kan med det få verklig *kunskap* (gnosis) om något *före* (pro-) det händer, och leva upp till begreppet.

En *prognos* skulle för Socialstyrelsen i det här området, rimligen, om andelen diagnosticerade var *lägre* än 5 procent, ta upp förväntade skeenden för att nå upp till den *så kallade* faktiska förekomsten eller, om andelen var *högre* än 5 procent, förväntade skeenden för att *komma ner* till den *så kallade* faktiska förekomsten.

Men Socialstyrelsen har bara fört över en matematisk modell som passar bra om man mäter smittspridning av ett allvarligt virus: en explosionsartad ökning (ingen är immun, alla är mottagliga); en inbromsning (många är immuna, färre är mottagliga), ett tak nås (flockimmunitet).